

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

וטיפוח יופי הגוף וכו', שזה התרבות ההלניסטית, תרבות יוון הקדומה שאומצה ע"י עולם הנוצרי. הבנוי על היפר (משלי לא, ל) שקר החן והבל היופי ואשר על כן היו רוצחים מידיית ילדים שנולדו עם מגבלות הגוף ומומים. וכל הדגש דילהוקן על נהנתנות וחיצוניות ורושם וברק חיזוני. והנה הגזעים והענפים של שם הגויי חם ויפת התמוזגו והתערבו בכמה אופנים שמהם יצאו תת גזעים עם תערובת מאפיינים. ואשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו שהשיי הבדילנו מהם ומהמונם לגמרי לגמרי, ואשרינו שרצונינו להתקרב למלכינו ולעשות רצונו על כל אשר יאומר כי הוא זה. ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת, וחיי עולם נטע בתוכינו, אשרינו ואשרינו.

בברכת התורה וכמו"ם שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

מדרש

אלה תולדות נח, הָדָא הוא דְכָתִיב (משלי יא, ל): פְּרִי צְדִיק עֵץ חַיִּים, מֵה הֵן פְּרוּתָיו שֶׁל צְדִיק מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, (שם): וְלִקַּח נִפְשׁוֹת חָקֵם, שָׁזֵן וּמִפְרָנֵס כָּל שָׁנִים עֲשֶׂר חֹדֶשׁ בַּתְּבָה, אַחַר כָּל הַשָּׁבָח הַזֶּה (משלי יא, לא): הֵן צְדִיק בְּאֶרֶץ יִשְׁלָם, בָּא לְצִאת וּנְשַׁתְּלָם, אֶתְמַהָא, דְּאָמַר רַב הוּנָא מִשּׁוּם רַבִּי אֶלְעִזָּר בְּנֵי שֶׁל רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי, נַח פְּשִׁינָה יוֹצֵא מִן הַתְּבָה הַפִּיּוּשׁ אַרְי וְשִׁבְרוּ, וְלֹא הֵינָה פֶּשֶׁר לְהַקְרִיב, וְהַקְרִיב שָׁם בְּנֵי תַחְתָּיו, קַל וְחִמְרָא (שם): אָף פִּי רָשָׁע וְחוֹטֵא, זֶה דוֹר הַפְּבוּל.

(בראשית רבה ל, ו)

תיקון הכללי

כי החרשתי בלו עצמי, בשאגתי כל היום, וזה בחי' מה שחסידי ברסלב שואגים ונאנחים כל היום, דהיינו כ"פ במשך כל היום והלילה כנודע. כי החרשתי - בלו עצמי, דהיינו כשאדם מתעקש ולא שומע כחרש לקול המוכיחים, אזי בלו עצמותיו. (מתוך הספר "שי למורא")

עקר הפגם של הדורות שקדם מתן-תורה הנה גם-כן רק על-דני-זה שחלקו על הצדיקים שבדורותיהם, כגון נח ומתושלח וכו', כי אז באותן הדורות הנה כל הלמוד רק בעל-פה שהיו לומדין הצדיקים בבית מדרשיהם, כמו שאמרנו ר"ל בבית מדרשו של שם ועבר; אבל רב העולם חלקו עליהם ולא רצו לשמע להם ולהתבטל אליהם בשלמות, עד שמחמת זה הפכו דברי אלקים חיים, וכל הלמודים הקדושים נעשו אצלם סם-מות, בבחינת "ופשעים יפְּשְׁלוּ בָם". אף מי שנגע בראת השם בלבד, הנה מקבל גם אז דרכים ישרים מצדיקים אמתיים להתקרב אליו ותברך. (אוצר היראה מחלקת ונצחון אות מ)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר נח לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"אלה תולדות... נח ויוזלר נח שלשה בנים, את שם, את חם, ואת יפת" (בראשית ו, ט"ז).

ומהם נשאר כל האנושות הקיימת. ושם מעיד על האופי ועל עיקר מהותם ותכונותיהם שלהם ושל זרעם אחריהם. שם - על שם הגדלת השם וההתפארות, חם - על שם החמימות, ויפת - מלשון יופי. ונפרט קצת. שם - על שם הגדלת השןם והפירסום וההתפארות, בבחינת (כמדובר טז, ב) קרואי מועד, אנשי שןם. בחי' (ש"ב יד, ז) שם ושארית על פני האדמה. בחי' (שם כג, יח, כב) ולו שם בשלושה, בחי' (ישעיה נז, ה) שם עולם אתן לו. וכתוב (שם סג, יב) לעשות לו שם עולם, וכתוב (שם יד) לעשות לך שם תפארת.

בחי' (ירמיה לב, כ; וע' דניאל ט, ט; וע' נחמיה ט, י) ותעשה לך שם כיום הזה. וכתוב (משלי כב, א) נבחר שם מעושר רב. וכתוב (קהלת ז, א) טוב שם משמן טוב. בחי' (ה"א יד, יז) ויצא שם דוד בכל הארצות, בחי' (שם יז, ח) ועשית לך שם כשןם הגדולים, בחי' (יהושע לו, כב) לא למענכם... כי אם לשמי. והנה מגזע שם בן נח - נשאר בעולם, שני ענפים מרכזיים, היהודים והערבים. היהודים הם עם ישראל עם המובחר והנבחר ע"י השי"ת מלכו של עולם, ולהם ורק להם מסר את התורה הקדושה, והם הם עבדי ה' אשר כל מהותם הפנימי ורצונם הוא לעשות רצון ה' להתקרב אליו ולגלות ולפרסם את אלוקותו בעולם. והם זרע קודש ותכלית הבריאה, שזה בחי' (בראשית א, א) בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ וכמ"ש חז"ל (ויקרא רבא לו, ד) בראשית - בשביל ישראל שנקראו (ירמיה ב, ג) ראשית תבואתו, ברא את השמים ואת הארץ, וזה בחי' שןם שבהם, לגלות ולפרסם אלוקותו. והערבים - עיקר בחי' שןם שבהם היא הקפדה על כבודם, ולפאר את שםם בדמיונות ושקרים, ולהקפיד מאד מאד על כבודם, וזה מנחיתות ומדמיונות וכנ"ל וגם נשאר אצלם איזשהיא בחינה משובשת של פירסום אלקות משובש בבחי' הכרות "אללה הוא אכבאר" המפורסמת אצלם ושורש הדבר הוא מהיותם בכל זאת מגזע שם שהיה מהיחידים שהאמינו במציאות ה' ולא טעו אחרי עבודה זרה (ראה ברמב"ם, ה' עבודה זרה פ"א ה"ב). וכן מגזע א"א ע"ה. חם - על שם החמימות, בכל התאות, ובפרט בניאוף, ולא על חנינם צומח ומתפתח באדמת חם, מחלות מין חשוכות מרפא, כמו איידס ואבולה. וכבר אמרו חז"ל (פסחים ק"ג, ב) חמישה דברים ציחה כנען את בניו: אהבו זה את זה אהבו את הגול, אהבו את הזימה, שנאו את אדוניכם, אל תדברו אמת. ויפת - ע"ש היופי. ששמו את הדגש המרכזי בפיתוח

ההכל של האדם

עוד מצאתי מכתב יד החברים מענין זה. ומבאר שם בבאור יותר, מנדל מעלת יקרת האנחה דקדושה. כי מבאר שם שהאנחה שמאנחה האדם על עזונותיו, או על מעוים השגתו, הוא יותר טוב מכמה סגופים ותעניות. כי בתענית אינו משפר רק הגוף לבה, אבל באנחה משפר כל הגוף, וגם מחליף את הנפש והחיות שלו מרע לטוב. כי ההכל של האדם, הוא הכל המקשר הנשמה למקום שרשה, לטוב או להפך, חם ושלום. וכשמאנחה הוא בבחינת: "תוסף רוחם יגעו", ואזי נפסק מהחכל שהיה מקשר מתחלה ונתקשר לחכל אחר כפי האנחה וכו' וכו' ל.

(ליקו"מ קט)

השמים ואת הארץ וכמ"ש חז"ל (ויקרא רבא לו, ד) בראשית - בשביל ישראל שנקראו (ירמיה ב, ג) ראשית תבואתו, ברא את השמים ואת הארץ, וזה בחי' שןם שבהם, לגלות ולפרסם אלוקותו. והערבים - עיקר בחי' שןם שבהם היא הקפדה על כבודם, ולפאר את שםם בדמיונות ושקרים, ולהקפיד מאד מאד על כבודם, וזה מנחיתות ומדמיונות וכנ"ל וגם נשאר אצלם איזשהיא בחינה משובשת של פירסום אלקות משובש בבחי' הכרות "אללה הוא אכבאר" המפורסמת אצלם ושורש הדבר הוא מהיותם בכל זאת מגזע שם שהיה מהיחידים שהאמינו במציאות ה' ולא טעו אחרי עבודה זרה (ראה ברמב"ם, ה' עבודה זרה פ"א ה"ב). וכן מגזע א"א ע"ה. חם - על שם החמימות, בכל התאות, ובפרט בניאוף, ולא על חנינם צומח ומתפתח באדמת חם, מחלות מין חשוכות מרפא, כמו איידס ואבולה. וכבר אמרו חז"ל (פסחים ק"ג, ב) חמישה דברים ציחה כנען את בניו: אהבו זה את זה אהבו את הגול, אהבו את הזימה, שנאו את אדוניכם, אל תדברו אמת. ויפת - ע"ש היופי. ששמו את הדגש המרכזי בפיתוח

הארות על מאמר "קרא את יהושע" (בסיון ו)

כי מי שרודף אחר הכבוד הכל חוקרים אחריו ושואלים מי הוא זה ואיזהו שחולקים הכבוד הזה. וזה בחי' משחז"ל (פתיחתא דאיכא רבה, כו) ע"פ (דה"ב כד) ורוח אלקים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמוד מעל לעם וכי מעל ראשי העם הי' דאת אמר מעל לעם, אלא שראה עצמו גבוה מכל העם, חתן המלך, וכזה גדול, ונביא, ודיין, התחיל מדבר גדולות הה"ד ויאמר להם כה אמר אלקים למה אתם עוברים את מצות ה' ולא תצליחו כי עזבתם את ה' ויעזוב אתכם, ויקשרו עליו וירגמוהו אבן. וזה בחי' משחז"ל (עיוכין יז): שלש שנים נחלקו ב"ש ובי"ה, הללו אומרים הלכה כמותנו, והללו אמרו הלכה כמותנו, יצאה בת קול ואמרה אלו ואלו דברי אלקים חיים מפני מה זכו ב"ה לקבוע הלכה כמותנו - מפני שנוחין ועלובין היו, ושונין דבריהם ודברי ב"ש, ולא עוד אלא שמקדימין דברי ב"ש לדבריהן וכו' ללמדך שכל המשפיל עצמו הקב"ה מגביהו, וכל המגביה עצמו הקב"ה משפילו.

צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה

מבאר בזוהר הקדוש, שבשעת תקף הדינים, חס ושלום, צריכין להתחבא ולהסתיר את עצמו בבחינת "לך עמי בא בחדריך וכו' עד יעבר-ועם". כי בשעה שהדין גובר, אזי צריכין לבטל את עצמו אל השם יתברך בתכלית הבטול ולסתם עיניו מחיזו דהאי עלמא, ועל-ידי-זה נמתקין כל הדינים. ועל-כן צריכין להסתיר ולהתחבא בתוך הבית, כדי שלא ישוטטו עיניו בראית עולם הזה, כי מחצות הבית סותמין בפני העינים שלא יתפזר הראות לחוץ, כדי שיוכל להסתכל על התכלית ולבטל את עצמו לאור האין-סוף. וזה בחינת מעלת ההתבודדות, שצריך האדם שיתבודד בתוך ביתו ויקשר את עצמו להשם יתברך בתפלות ובתחנונים, כדי שישתם עיניו מחיזו דהאי עלמא ולא יתפזר ראות עיניו בחוץ. וזה בחינת "לך עמי בא בחדריך וכו'", כי מחצות הבית הם מחצות בפני העינים כדי להסתכל על התכלית, ששם פלו טוב, ושם כל הדינים והיסורים בטלים במציאות. וזה גם-כן בחינת פניסת נח אל התבה, ועל-כן צוה ה' עליו: "צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה", כי זה עקר פניסתו אל התבה בכדי שלא יתפזר הראות אל הצד, רק יסתכל בכל עת כלפי מעלה, הינו אל התכלית העליון שהוא למעלה למעלה. וזה גם-כן בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל בשעת מלחמת עמלק: "יהיה פאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכו' בזמן שישאל מסתפלין כלפי מעלה פי עקר בטול הדינים והיסורים ונצחון המלחמה לעמד בגג הרצים למנעו מן הקדשה הוא על-ידי הסתפלות כלפי מעלה, שהוא בחינת בטול אל התכלית פנ"ל.

צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופחת התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלישים תעשה (בראשית ו) פרש רש"י: צהר, יש אומרים אכן טוב ויש אומרים חלון הנה ידוע פי סביב רשעים יתהלכו" (תהלים י"ב) פי הסטרא אחרא מסבבת הקדשה, כי את זה לעמת זה עשה ובפרט מי שכבר נמשך אחר עברות, חס ושלום, ונמשך אחר הסטרא אחרא, ושם מקומו, חס ושלום, והם מסבבין אותו מכל צד וכאשר יעורר רוחו לשוב אל ה', קשה לו מאד להתפלל ולדבר דבורים לפני ה', כי הן מסבבין אותו מכל צד, לכל אהד לפי ענינו פנ"ל ומחמת שאי אפשר לו להוציא דבור לפני אלקים ברחילו ורחימו וחיות כראוי, לכן כל הדבורים והתפלות שהוא מדבר לא יוכלו לבקע המחצות והמסכים המבדילים לעלות למעלה, ונשארים למטה תחת המסכים עד אשר יזכה וישוב באמת, וידבר דבורים הראויין להתקבל ברחילו ורחימו מעמקא דלבא בהתעוררות גדול, אזי מבקע הדבור המאיר את כל המחצות והמסכים המבדילים, ויעלו עמו כל הדבורים שהיו מנחים למטה עד הנה אף איך יזכה לזה, העקר שהכל תלוי בו הוא אמת, ללך בדרך אמת לפי מדרגתו, כי חותמו של הקדוש-ברוך-הוא אמת (שבת נה יומא טט). והוא יסוד הכל, כי אמת הוא ראש תוף סוף וכו' שהוא במדרגת אמת, אזי כפיכח נחלבש בו אור השם יתברך בעצמו, אשר חותמו אמת, ואז אמר עליו: "ה' אורי וישע" (תהלים כ"ו) וכו' אור לו, ויכל למצא פתחים הרבה לצאת מהחשך והגלות שהוא סגור שםפי באמת יש שם פתחים הרבה. (תורה קיב)

עקר התר אכילת בשר התחיל רק מימי נח. כי מחמת שדור הפלוג השחיתו מאד בפגם הברית, עד שהגיע הפגם אפלו לבהמות וחיות, שאפלו הם השחיתו דרכם כמו שאמרו רבותינו ז"ל, עד שפמעט נחרב אז כל העולם. ועל-כן אחר שיצא נח מן התבה והקריב קרבנות מפל המינים השדורים, שהם בבחינת תקון הברית, ואז התיר לו השם יתברך לאכל בשר, פי עכשו צריכים לאכל דיקא כדי לתקנם ולהעלותם על-ידי-זה; רק שיש בזה מדרגות, פי בבהמות נאחו בהם הרע מאד, על-כן תקונם דיקא על-ידי שחיתו שני הסימנים. ודגים לא נפגמו על-ידי דור הפלוג כל-כף, ועל-כן לא שלט בהם הפלוג כמו שאמרו רבותינו ז"ל, על-כן אין טעוין שחיטה כלל. והעופות הם ממצעים בין דגים לבהמות, פי מן הרקק נבראו כמאמר רבותינו ז"ל, על-כן הקשרן בשחיתו סימן אהד; וגם פי העופות הם בחינת ממצעים בין אדם לבהמה, ועל-כן הם הולכים רק על רגליהם כמו אדם, ויש להם כנפים במקום הידים של האדם, בבחינת "ידי אדם מתחת כנפיהם", ועל-כן הם סמוכים קצת לגדר מדבר, בבחינת "ובעל כנפים יגיד דבר", פי הם בחינת תרגום, שהוא ממצע בין לשון העמים שהוא רע גמור, בחינת הרע הפולל של שבעים לשון שהוא פגם הברית, פגם הדבור דקדשה, שהוא בחינת בהמיות ממש, ובין לשון-הקדש שהוא בחינת תקון הברית, בחינת אדם; ועל-כן הקשרן בסימן אהד. ועל-כן המלאך מטיט שהוא בחינת משנה, בחינת תורה שבעל-פה, והוא ממצע בין השבעים שרים השולטין על שבעים לשון ובין קדשת ישראל שהם רק תחת ממשלת השם יתברך, שזה בחינת תרגום שהוא גם-כן בחינת ממצע פנ"ל, על-כן המלאך הנה נקרא בלשון רבותינו ז"ל בשם "עוף בעל כנפים", הינו פנ"ל. ועל-כן בבהמות, המינים טמאים מרבים יותר מן השדורים, ובעופות להפך, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, כי הבהמות הם בבחינת עולם העשיה, ששם נאחו הרע ביותר, והעופות הם בבחינת יצירה, בחינת מטיט הנ"ל, ששם אין אחיזת הסטרא-אחרא כל-כף. ועל-כן סימני עוף טהור לא נכתבו בתורה ונקשרו רק לתכמים בעל-פה, כי הם בחינת מטיט, בחינת משנה, בחינת תורה שבעל פה פנ"ל.

(ע' פנים, וכה' בשר שנתעלם מן העין, ה' ב, אותיות ו, ח; ה' סימני עוף טהור, ה' א)

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע ט"ז שבט
תנצבה.
נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

מוסדות ברסלב
באג'טאט טאט
ס' סורא
תורה, שיטת לימוד ייחודית
תפילה
מידות טובות
יעוץ והכוונה אישית
050-4161022

לעילוי נשמת
חנה בת יצחק ע"ה
נלב"ע ח' אדר א תשע"ו
ר' יוסף זאב בן שלמה זלמן גוטסמן ז"ל
נלב"ע י"ח אדר א תשנ"ה
תנצבה.

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה
להצלת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות